

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/561/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212990
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6912212990.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Danice Kočíčkovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpeného právnym zástupcom Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36864421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, v mene ktorého pred súdom koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorého pred súdom koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 6C/193/2012-50 zo dňa 10.12.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľovi **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na začatie konania, ktorým sa voči odporcovi domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. zamietnutím žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty a súčasne preskúmaním vecnej správnosti predloženého exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku) v rozpore so zákonom; náhradu trov konania odporcovi nepriznal.

Okresný súd vykonal dokazovanie exekučným spisom a zistil, že navrhovateľ sa domáhal na odporcovi zaplata náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Návrh odôvodnil tým, že postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného poriadku navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu proti dlžníčke R. F.. Vec je vedená pod č. EX 1773/2011. Po podaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie mal exekučný súd rozhodnúť o žiadosti do 15 dní od jej doručenia, pričom exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Súd však rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia až dňa 2.8.2011, hoci konanie sa začalo 27.1.2011, teda k rozhodnutiu o žiadosti došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty (omeškanie viac ako 187 dní). Exekučný súd vykonaním postupu podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku spôsobom odporujúcim zákonu, teda vykonaním procedúry preskúmania bez splnenia zákonných podmienok, zrealizoval úplný judiciálny proces zahrňujúci zistenie skutkového stavu veci, výberu právnych noriem, aplikácie a interpretácie zvolených právnych noriem na skutkový stav a meritórne vo veci rozhodol, čím porušil zásadu legality. Exekučný súd podľa navrhovateľa tým, že svojím nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie jeho práva na zaplata dlhu a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku rozhodnutej veci. Na jednej strane totiž existuje relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je

možné zrušiť pre uplynutie lehoty a na druhej strane nie je možné iniciovať občianske súdne konanie pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Tento postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil súd až po veľmi dlhej dobe a nečinnosť súdu nie je ničím ospravedliteľná. Takto vznikla navrhovateľovi majetková škoda vo výške 602,47 eur predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu a zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 120,49 eur, teda 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Ak by exekučný súd rozhodol v zákonnej lehote, mohol uskutočniť rad iných krokov k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti pohľadávky. Navrhovateľ sa teda domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Rimavská Sobota. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, odporca však na jeho žiadosť pozitívne nereagoval.

Odporca sa k obsahu návrhu písomne vyjadril a žiadal návrh ako neopodstatnený zamietnuť. Podľa jeho názoru návrh je zmätočný, keď chýbajú základné údaje o exekučnom konaní a tiež nie je zrejmé, či si navrhovateľ uplatňuje právo z titulu nezákonného konania alebo z titulu nesprávneho úradného postupu. Nárok považuje za predčasne uplatnený na súde, lebo podľa zákona č. 514/2003 Z.z. sa poškodený môže domáhať práva na náhradu škody až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, avšak tým, že navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť, nebolo možné predbežné prerokovanie podaných žiadostí. Postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí nemôže byť nesprávnym úradným postupom a nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, lebo nezákonnosť rozhodnutia by musela byť konštatovaná príslušným orgánom, ktorý by toto rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmenil alebo zrušil. Aj lehota 15 dní sa vzťahuje len na vydanie poverenia a nie na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti. Navrhovateľ nepreukázal, že by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, pričom orgánom kompetentným preskúmať, či došlo k zbytočným prieťahom, je ústavný súd. Odporca namietal, že by navrhovateľ bol preukázal jednak vznik a jednak výšku škody. Pri uplatnení náhrady nemajetkovej ujmy poukázal na skutočnosť, že nie je preukázaným vznik nemajetkovej ujmy a ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch, pričom navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne. Navrhovateľ nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., preto je právne neopodstatnená.

Na pojednávanie sa nedostavil zástupca navrhovateľa, ktorý mal doručenie predvolania vykázané a síce navrhol zrušenie nariadeného pojednávania a prerušenie konania, avšak tento návrh bol zamietnutý osobitným rozhodnutím a uvádzané dôvody súd nepovažoval za dôležité pre odročenie pojednávania, preto súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa ako aj odporcu, ktorý žiadal svoju neúčast na pojednávaní ospravedlniť a nežiadal odročenie pojednávania, preto súd pojednával a rozhodol aj v neprítomnosti zástupcu navrhovateľa a odporcu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie okrem písomného vyjadrenia účastníkov a oboznámenia sa s obsahom návrhu, oboznámením sa so spisom 2Er/345/2011 tunajšieho súdu a vec posúdil takto:

Navrhovateľ opiera svoj návrh o nesprávny úradný postup tunajšieho súdu vo veci 2Er/345/2011 z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a vykonanie úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok - nelegálneho postupu vykonaním opätovného posúdenia práv navrhovateľa a na tomto základe žiada náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, keď odporca na jeho žiadosť podľa § 15 ods. 1 tohto zákona o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody pozitívne nereagoval.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu,

ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

Podľa § 4 ods. 1, písm. a/ citovaného zákona Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Zo spisu 2Er/345/2011 tunajšieho súdu bolo zistené, že dňa 17.2.2011 bola na súd podaná žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pod sp. zn. EX 1773/11 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci navrhovateľa ako oprávneného proti povinnej R. F. pre vymoženie 121,- eur s prísl. a to na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, č. k. SR 10386/10, pričom návrh na vykonanie exekúcie bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým dňa 27.1.2011. Uznesením zo dňa 8.6.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol, pretože po preskúmaní exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zistil, že dojednanie o rozhodcovskej doložke je neprijateľnou podmienkou a že rozhodcovským rozsudkom bolo oprávnenému priznané aj plnenie v rozpore s dobrými mravmi a to zmluvná pokuta v sadzbe 0,25 % denne, čo predstavuje 91,25 % ročne. Následne exekúciu podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku súd svojim uznesením zastavil.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení ku dňu podania žiadosti o udelenie poverenia, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku v znení ku dňu podania exekučného konania aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

V konaní 2Er/345/2011 súd žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti, ako to vyplýva z vyššie citovaných uznesení Exekučného poriadku zákonom stanovená lehota nie je, súd však bol povinný rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia bez zbytočných prietahov. Žiadosť

o udelenie poverenia bola podaná na súd 17.2.2011, hoci návrh bol spísaný 27.1.2011 a súd dňa 8.6.2011 o tejto žiadosti rozhodol, ide teda o taký časový úsek, ktorý nemožno považovať za zbytočný prieťah alebo nečinnosť zo strany exekučného súdu. Činnosť exekučného súdu osobitne vo veciach, v ktorých exekučný titul predstavuje rozhodcovský rozsudok v spotrebiteľských veciach je náročnejšia, vyžadujúca si aj tomu zodpovedajúci časový priestor. V exekučnom konaní je totiž súd zo zákona nielen oprávnený, ale povinný aj bez osobitného návrhu preskúmať rozhodcovský rozsudok z hľadísk vymedzených v § 45 ZoRK. Exekučný súd síce nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale má právo a povinnosť vyplývajúcu zo zákona posúdiť, či exekučný titul vydaný v spotrebiteľskej veci nie je v rozpore so zákonom, teda či rozhodcovská zmluva, na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá, alebo bolo uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Ak takúto činnosť v danej exekučnej veci, exekučný súd realizoval a na základe tohto žiadost' o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, nemožno takýto jeho postup považovať za nesprávny úradný postup. Podľa judikatúry Ústavného súdu SR ani prípadné samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní (I.ÚS 16/2002).

Súd poukazuje aj na to, že navrhovateľ nepreukázal, že by ohľadne dotknutých exekučných konaní príslušný orgán, či už predseda súdu v rámci posudzovania sťažností účastníka podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. alebo Ústavný súd SR, rozhodovali o prípadnej sťažnosti niektorého z účastníkov exekučného konania a že by boli konštatovali v danej exekučnej veci existenciu nejakých prieťahov v konaní. Pokiaľ sa teda navrhovateľ domáha náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu a to nerozhodnutia v zákonnej lehote, ktorá však v tomto prípade nie je zákonom daná, resp. v primeranom čase bez zbytočných prieťahov, súd považuje jeho návrh za nedôvodný.

Pokiaľ navrhovateľ uvádza v návrhu, že konanie začalo dňa 27.1.2011 a súd rozhodol až dňa 2.8.2011, teda došlo k omeškaniu viac ako 187 dní, súd poukazuje na to, ako už bolo uvedené, že žiadost' o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podal exekútor na tunajšom súde až 17.2.2011, hoci návrh bol spísaný do zápisnice dňa 27.1.2011, nie je preto možné súdu pričítať čas od podania návrhu exekútorovi do podania žiadosti exekútora súdu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom však exekútor má podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku predložiť návrh s exekučným titulom a žiadost'ou o vydanie poverenia na súd do 15 dní, čo ale súd nemohol ovplyvniť a navrhovateľ ani netvrdí, že by zo strany exekútora došlo k nejakému porušeniu povinností. Tiež nie je pravdivé tvrdenie navrhovateľa, že by o žiadosti bolo rozhodnuté až dňa 2.8.2011, pretože z pripojeného spisu vyplýva, že súd vydal svoje uznesenie 2Er/345/2011, ktorým zamietol žiadost' exekútora o udelenie poverenia dňa 8.6.2011.

Keďže navrhovateľ nepreukázal, že by v exekučnej veci, na základe ktorej podal návrh, došlo k nesprávne úradnému postupu, teda nepreukázal, že by boli splnené zákonné podmienky pre zodpovednosť štátu podľa zákona a tým ani splnenie predpokladov pre priznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy, súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

K obrane odporcu súd uvádza, že keďže návrh bol zamietnutý ako nedôvodný, nie je dôvod na zisťovanie, či bola žiadost' navrhovateľa podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predbežne prerokovaná.

Odporca si pri podaní vyjadrenia uplatnil právo na náhradu trov konania, ale bez ich vyčíslenia, náhrada trov mu pri vyhlásení rozsudku bola priznaná, avšak odporca si tieto trovy nevyčísľil podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku do troch pracovných dní po vyhlásení rozsudku, preto mu súd náhradu trov konania podľa § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku nepriznal, pretože zo spisu nevyplýva, že by odporcovi nejaké trovy vznikli.

Proti rozsudku okresného súdu podal navrhovateľ včas odvolanie. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Vyjadril názor, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Okresný súd rozhodol v jeho neprítomnosti, hoci na tento postup neboli splnené zákonné podmienky. Trval na osobnej účasti jeho právneho zástupcu na pojednávaní, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Okresný súd nemohol rozhodnúť vo veci samej, pretože v čase rozhodnutia nebolo ešte právoplatné uznesenie o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania.

Okresný súd mu odňal možnosť konať pred súdom, pretože sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam odporcu ani k vykonaným dôkazom, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie, čím došlo aj k porušeniu jeho práva na kontradiktórne konanie. Tvrdenia okresného súdu o dodržaní zákonných lehôt v exekučnom konaní nekorešponujú s časovými úsekmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie v jeho neprítomnosti a okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia dôvodu určil sám. Zdôraznil presvedčenie o porušení jeho práva v exekučnom konaní na rozhodnutie v zákonnej lehote. Ďalej sa navrhovateľ vo svojom odvolaní vyjadril ku skutočnosti, že odporca sa vo veci nevyjadril napriek výzve súdu a doručenému návrhu, rovnako aj k uplatňovanej majetkovej a nemajetkovej škode. S poukazom na argumentáciu a vytknuté procesné chyby žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie.

Odporca sa k doručenému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhom na začatie konania sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom ako exekučným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. zamietnutím žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty a súčasne preskúmaním vecnej správnosti predloženého exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku) v rozpore so zákonom; navrhovateľ navrhol vykonať dokazovanie len konkrétnym exekučným spisom okresného súdu. Priamo v návrhu na začatie konania vzniesol navrhovateľ námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej riadne rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z pojednávania a rozhodovania prejednávanej veci nevytlúčil. Okresný súd doručil návrh navrhovateľa odporcovi na vyjadrenie; obidvom účastníkom konania doručil písomné poučenie účastníka konania okrem iného aj podľa § 120 ods. 4 O.s.p.; vyjadrenie odporcu k návrhu riadne doručil navrhovateľovi prostredníctvom pošty. Na prejednanie veci samej nariadil okresný súd pojednanie, na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu navrhovateľa a zástupcu odporcu; pred pojednávaním doručil navrhovateľ okresnému súdu žiadosť o zrušenie nariadeného pojednávania a návrh na prerušenie konania do rozhodnutia ústavného súdu o jeho sťažnosti proti rozhodnutiu nadriadeného súdu o nevytlúčení zákonného sudcu z pojednávania a rozhodovania veci; okresný súd uznesením vyhláseným do zápisnice o pojednávaní žiadosti navrhovateľa o zrušenie nariadeného pojednávania nevyhoviel a návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol; následne vykonal dokazovanie pripojeným exekučným spisom, vyhlásil dokazovanie za skončené a verejne vyhlásil napadnutý rozsudok. K spisu okresného súdu je pripojený v napadnutom rozsudku uvedený konkrétny exekučný spis ohľadne exekučného konania, v ktorom mala byť navrhovateľovi podľa návrhu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu spôsobená tvrdená škoda.

Odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky navrhovateľa ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. na ne v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody navrhovateľa odvolací súd udáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu považuje aj odvolací súd v celom rozsahu za správny, pretože navrhovateľ nepreukázal tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v spornom exekučnom konaní. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa

viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Odvolačná námietka navrhovateľa, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca nie je dôvodná. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci založil navrhovateľ na argumente, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu ako exekučný súd svojim nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31.05.2010); dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia navrhovateľa svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11.03.2013 alebo sp. zn. 3Cdo/202/2013 zo dňa 12.09.2013, rovnako aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/727/2011 zo dňa 27.04.2012). O navrhovateľom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu riadne rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil; zo spisu okresného súdu súčasne vyplýva, že uznesenie nadriadeného súdu bolo účastníkom riadne doručené. Iné (nové) dôvody zaujatosti zákonného sudcu navrhovateľ v odvolaní neuviedol.

Odvolačná námietka navrhovateľa, že mu okresný súd uskutočnením pojednávania v jeho neprítomnosti a vykonaním dokazovania exekučným spisom v jeho neprítomnosti odňal možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na kontradiktórne konanie tiež nie je dôvodná. Zo spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie doručil okresný súd právnenému zástupcovi navrhovateľa riadne prostredníctvom pošty a včas s poskytnutím päťdňovej zákonnej lehoty na prípravu na pojednávanie. Navrhovateľ žiadal o zrušenie pojednávania v podstate z dôvodu, že zákonný sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, iný dôvod na odročenie pojednávania neuviedol. O námietke zaujatosti sudcov okresného súdu vznesenej navrhovateľom nadriadený súd riadne rozhodol; nesúhlas navrhovateľa s rozhodnutím nadriadeného súdu nie je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania, pretože navrhovateľovi zostáva zachovaný odvolací dôvod spočívajúci v tvrdení, že rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.). Na vykonanie pojednávania v neprítomnosti riadne a včas predvolaného navrhovateľa preto boli podľa odvolacieho súdu splnené zákonné podmienky (§ 101 ods. 2 O.s.p.). Postupom okresného súdu v súlade so zákonom nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom. Navyše zo spisu okresného súdu vyplýva, že navrhovateľovi bolo riadne doručené aj vyjadrenie odporcu k návrhu. K odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom nedošlo ani v rámci dokazovania. Okresný súd síce vykonal dokazovanie na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov konania (§ 101 ods. 2 O.s.p.), toto však pozostávalo len s oboznámením sa s exekučným spisom, ktorý ako dôkaz navrhol vykonať samotný navrhovateľ priamo v návrhu na začatie konania s tým, že navrhovateľ bol účastníkom uvedeného exekučného konania a teda obsah exekučného spisu z hľadiska tvrdených skutočností o dobe od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia exekučného súdu o jej zamietnutí mu bol nepochybne známy, pretože z exekučného spisu vyplýva, že všetky rozhodnutia boli navrhovateľovi riadne doručené. Iné dokazovanie okresný súd nevykonával. K odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom nedošlo ani postupom okresného súdu, ktorý napadnutým rozsudkom rozhodol vo veci samej pred nadobudnutím právoplatnosti uznesenia o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania. Týmto postupom okresného súdu nebol navrhovateľ vylúčený z uplatnenia žiadneho svojho procesného oprávnenia a je plne odôvodnený hospodárnosťou konania; navyše vyhláseným uznesením o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania bol okresný súd viazaný (§ 170 ods. 1 O. s. p.) a preto mohol pokračovať v konaní.

Navrhovateľ v odvolaní spochybnil záver okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, keď trval na porušení svojho práva na rozhodnutie v zákonnej lehote. Odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí aj so záverom okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako jedného z predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ťažisko argumentácie navrhovateľa o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívalo v tvrdení, že k zamietnutiu žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na

vykonanie exekúcie došlo po uplynutí zákonnej pätnásťdňovej lehoty. Súdna prax sa však ustálila na závere, že lehota pätnásť dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/605/2012 zo dňa 14.12.2012, sp. zn. II.ÚS/520/2012 zo dňa 10.07.2013, sp. zn. II.ÚS/248/2013 zo dňa 25.04.2013 alebo sp. zn. II.ÚS/112/2013 zo dňa 13.02.2013). Preto v prípade, že okresný súd z pripojeného exekučného spisu zistil, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 27.01.2011 (v tejto súvislosti odvolací súd podotýka, že vo vzťahu k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu nie je rozhodujúce, kedy začalo samotné exekučné konanie) a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 02.08.2011 (zo spisu vyplýva, že v mesiaci nasledujúcom po vydaní bolo uznesenie aj doručované účastníkom exekučného konania), uvedený postup a obdobie nemožno považovať za nesprávny úradný postup (prieťahy v konaní) a je plne odôvodnený potrebou skúmania formálnej a materiálnej vykonateľnosti predloženého exekučného titulu; odvolací súd podotýka, že vzhľadom na množstvo exekučných konaní, ktoré navrhovateľ iniciuje pred okresným súdom, je ústavne akceptovateľná aj relatívne dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie tejto činnosti (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/606/2012 zo dňa 14.12.2012 alebo sp. zn. II.ÚS/245/2013 zo dňa 25.04.2013).

Za nesprávny úradný postup exekučného súdu nie je možné považovať ani to, že po doručení žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku pristúpil exekučný súd k riešeniu otázky, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky). Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozhodcovský rozsudok, je exekučný súd nielen oprávnený, ale aj povinný už v tomto štádiu z vlastnej iniciatívy riešiť otázku, či právomoc rozhodcovského súdu bola založená platne uzavretou rozhodcovskou zmluvou ako podmienku materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu, keď týmto postupom nedochádza k preskúmaniu vecnej správnosti predloženého exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku), ale len k posúdeniu, či predložený exekučný titul je v súlade so zákonom; ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, je povinný z toho vyvodiť všetky právne dôsledky tak, aby zmluvná strana (spotrebiteľ) nebol neplatnou rozhodcovskou zmluvou viazaný, t.j. je povinný žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnuť (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2011 zo dňa 13.10.2011 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 46/2012, sp. zn. 3MCdo/11/2010 zo dňa 26.09.2011 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 47/2012, sp. zn. 6Cdo/105/2011 zo dňa 10.10.2012 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 66/2013 a sp. zn. 5Cdo/230/2011 zo dňa 18.09.2012 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 68/2013, ale aj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/15/2012 zo dňa 22.05.2013, sp. zn. 2Cdo/239/2012 zo dňa 30.04.2013, sp. zn. 4Cdo/88/2013 zo dňa 24.10.2013, sp. zn. 5MCdo/25/2012 zo dňa 12.06.2013, sp. zn. 7Cdo/235/2012 zo dňa 12.06.2013 a mnohé iné; pozri aj uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS/381/2012 zo dňa 22.08.2012, sp. zn. II.ÚS/545/2010 zo dňa 09.12.2010 a sp. zn. IV.ÚS/60/2011 zo dňa 03.03.2011 ako aj uznesenie Súdného dvora Európskej únie vo veci zn. C-76/2010 Pohotovosť, s.r.o. proti X. X zo dňa 16.11.2010). Od tohto záveru nie je žiadny dôvod odkloniť sa ani v prejednávanej veci.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania, ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom odporcu v konaní, ktorý však žiadne trovy konania nežiadal nahradiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu voči plne neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Keďže však odporca neurobil žiadny návrh na rozhodnutie o trovách

odvolacieho konania a ani mu žiadne nevyplývajú zo spisu, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľovi nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.